

2. U slučaju da Sud na prvo pitanje odgovori niječno, protivi li se odredbama Direktive o PDV-u, kao i, u dijelu koji se na njih odnosi, temeljnom načelu poštovanja prava obrane i članku 47. Povelje o temeljnim pravima nacionalna praksa kojom se dopušta postupak poput onog navedenog u prvom pitanju na način da u izvornom postupku nadzora druga strana u pravnom odnosu (primatelj računa) ne raspolaže pravima povezanim sa svojstvom stranke i stoga niti ne može iskoristiti pravo na pravni lijek u okviru postupka nadzora čija utvrđenja porezno tijelo mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir u postupku nadzora u pogledu porezne obveze druge strane te ih se potonjoj strani može staviti na teret, uzimajući u obzir da porezno tijelo ne stavlja drugoj strani na raspolaganje relevantan spis nadzora provedenog kod prve strane u pravnom odnosu (izdavatelj računa), konkretno dokumente na kojima se temelje utvrđenja, zapisnike i upravne odluke, nego mu dostavlja samo dio i to u sažetom obliku, pri čemu porezno tijelo tako drugoj strani omogućuje da se sa spisom upozna tek neizravno, odabirući dijelove tog spisa prema vlastitim kriterijima nad kojima druga strana ne može izvršiti nikakav nadzor?
3. Treba li odredbe Direktive o PDV-u, kao i, u dijelu koji se na njih odnosi, temeljno načelo poštovanja prava obrane i članak 47. Povelje o temeljnim pravima tumačiti na način da im se protivi nacionalna praksa na temelju koje utvrđenja koja je porezno tijelo donijelo u okviru nadzora strana u pravnom odnosu koji je obuhvaćen pravnom obvezom, uslijed postupka provedenog kod izdavatelja računa, i koja podrazumijevaju utvrđenje da je navedeni izdavatelj sudjelovao u aktivnoj poreznoj utaji, porezno tijelo mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir tijekom nadzora primatelja računa, s obzirom na to da, u postupku nadzora provedenog kod izdavatelja, navedeni primatelj ne raspolaže pravima povezanim sa svojstvom stranke i stoga niti ne može iskoristiti pravo na pravni lijek u okviru postupka nadzora čija utvrđenja porezno tijelo mora po službenoj dužnosti uzeti u obzir u postupku nadzora u pogledu porezne obveze primatelja te ih se potonjem primatelju može staviti na teret i s obzirom na to da porezno tijelo primatelju ne stavlja na raspolaganje relevantan spis nadzora provedenog kod izdavatelja, konkretno dokumente na kojima se temelje utvrđenja, zapisnike i upravne odluke, nego mu dostavlja samo dio i to u sažetom obliku, pri čemu porezno tijelo tako primatelju omogućuje da se sa spisom upozna tek neizravno, odabirući dijelove tog spisa prema vlastitim kriterijima nad kojima taj primatelj ne može izvršiti nikakav nadzor?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 19. ožujka 2018. uputio Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim (Poljska) – kazneni postupak protiv B. S.-a

(Predmet C-195/18)

(2018/C 221/08)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim

Stranke glavnog postupka

B. S.

Prokuratura Okręgowa w Piotrkowie Trybunalskim

Łódzki Urząd Celno-Skarbowy w Łodzi

Urząd Celno-Skarbowy w Piotrkowie Trybunalskim

Prethodno pitanje

Treba li članak 2. Direktive Vijeća 92/83/EEZ ⁽¹⁾ od 19. listopada 1992. o usklađivanju struktura trošarina na alkohol i alkoholna pića u vezi s Prilogom I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 ⁽²⁾ od 23. srpnja 1987. o tarifnoj i statističkoj nomenklaturi i o Zajedničkoj carinskoj tarifi tumačiti na način da proizvod za proizvodnju čije se sladovine upotrebljavaju slad, glukozni sirup, limunska kiselina i voda može biti pivo dobiveno od slada obuhvaćeno oznakom KN 2203 kombinirane nomenklature, također kada je udio sastojaka koji ne sadržavaju slad u sladovini veći od udjela sastojaka koji sadržavaju slad i ako je glukozni sirup dodan sladovini prije vrenja, te koje kriterije treba primijeniti u određivanju omjera udjela sastojaka koji sadržavaju slad i koji ne sadržavaju slad u sladovini, kako bi se proizvedeni proizvod mogao kategorizirati kao pivo obuhvaćeno oznakom KN 2203?

⁽¹⁾ SL 1992., L 316, str. 21.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 8.

⁽²⁾ SL 1987., L 256, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. ožujka 2018. uputio Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen – ML

(Predmet C-220/18)

(2018/C 221/09)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Stranke glavnog postupka

Okrivljenik: ML

Prethodna pitanja

1. Koje značenje ima [okolnost], u okviru tumačenja prethodno navedenih odredaba ⁽¹⁾, ako u državi članici izdavateljici za zatvorenike postoje mogućnosti pravne zaštite u pogledu uvjeta oduzimanja njihove slobode?
 - (a) Uzimajući u obzir prethodno navedene odredbe, može li se isključiti da postoji stvarna opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg postupanja prema okrivljeniku u slučaju njegova izručenja koja bi činila nedopuštenim to izručenje samo zato što postoje mogućnosti takve pravne zaštite a da pritom nije potrebno daljnje ispitivanje konkretnih uvjeta oduzimanja slobode ako pravosudna tijela izvršenja imaju dokaze o postojanju sustavnih ili općih nedostataka u pogledu uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici koji se odnose na određene skupine osoba ili određene zatvorske ustanove?
 - (b) Je li u tu svrhu relevantno to da u pogledu mogućnosti te pravne zaštite Europski sud za ljudska prava nije smatrao da postoje indicije prema kojima one zatvoreniku ne pružaju realne perspektive u svrhu poboljšanja neprimjerenih uvjeta oduzimanja slobode?
2. Ako u skladu s odgovorom na prvo prethodno pitanje postojanje mogućnosti takve pravne zaštite za osobe kojima je oduzeta sloboda, bez daljnjeg ispitivanja konkretnih uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici od strane pravosudnih tijela izvršenja, nije prikladno da bi se isključila stvarna opasnost od nečovječnog ili ponižavajućeg ponašanja prema okrivljeniku:
 - (a) treba li prethodno navedene odredbe tumačiti na način da se ispitivanje uvjeta oduzimanja slobode u državi članici izdavateljici od strane pravosudnih tijela izvršenja mora proširiti na sve zatvorske ustanove ili druge ustanove za izvršenje kazne u kojima bi okrivljenik eventualno mogao biti smješten? Vrijedi li to i za samo privremeno oduzimanje slobode ili ono koje služi kao prijelazno rješenje u određenim zatvorskim ustanovama? Može li se pak ispitivanje ograničiti na onu zatvorsku ustanovu u kojoj bi okrivljenik prema navodima tijela države članice izdavateljice vjerojatno i glavninu vremena trebao biti smješten?